

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2430/22
13.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Живковић, председника већа, Маје Чогурић и Јасне Лозук, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Миленко Перић, адвокат из Београда, Господара Вучића 87, против тужених Општине Гроцка, са седиштем у Београду, Булевар ослобођења 39, коју заступа Градско правобранилаштво града Београда, Одељење Општине Гроцка, Булевар ослобођења 39, и ЈП “Водовод и канализација” Гроцка, са седиштем у Београду, Петра Драпшина 21, чији је пуномоћник Ивана Кајганић, адвокат из Београда, Курсулина 14, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама тужених, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду П 50/21 од 16.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 13.9.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 50/21 од 16.12.2021. године у делу става првог изреке којим су обавезани тужени да тужиоцу АА на име накнаде материјалне штете солидарно исплате износ од 6.045.885,00 динара са законском затезном каматом почев од 15.10.2021. године па до коначне исплате и у делу става другог изреке којим су обавезани тужени да тужиоцу ББ на име накнаде материјалне штете солидарно исплате износ од 3.582.800,00 динара са законском затезном каматом почев од 15.10.2021. године па до коначне исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду П 50/21 од 16.12.2021. године у преосталом делу ставова првог и другог изреке, тако што се **ОДБИЈА** тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавежу тужени да солидарно тужиоцу АА на име накнаде материјалне штете исплате износ од још 2.500.000,00 динара и тужиоцу ББ на име накнаде материјалне штете исплате износ од још 3.000.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 15.10.2021. године па до коначне исплате, као **НЕОСНОВАН**.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Вишег суда у Београду П 50/21 од 16.12.2021. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени Општина Гроцка и ЈП “Водовог и канализација” Гроцка, да тужиоцима АА и ББ на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 1.402.000,00 динара, у року од 15 дана од пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужиоци да туженој општини Гроцка солидарно накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 45.000,00 динара, у року од 15 дана од

пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужиоци да туженом ЈП “Водовод и канализација” Гроцка солидарно накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 45.000,00 динара, у року од 15 дана од пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 50/21 од 16.12.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА и обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете солидарно исплате износ од 8.545.885,00 динара, са законском затезном каматом почев од 15.10.2021. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ББ и обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете солидарно исплате износ од 6.582.800,00 динара, са законском затезном каматом почев од 15.10.2021. године па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 1.552.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, ослобађају се тужиоци обавезе плаћања судских такси.

Против ставова првог, другог и трећег изреке наведене пресуде, тужени су благовремено изјавили жалбе, побијајући је из свих законских разлога предвиђених одредбом члана 373. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП. Жалбене разлоге су образложили и жалбени предлог изнели. Трошкове другостепеног поступка су одређено тражили.

Испитујући правилност побијане пресуде у оквиру законских овлашћења из одредбе члана 386. Закона о парничном поступку - ЗПП (“Службени гласник РС”, бр.72/11, са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је оценио да су жалбе тужених делимично неосноване.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Супротно жалбеним наводима тужених, првостепена пресуда не садржи ни битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, пошто нема недостатака због којих се не би могла испитати. Изрека пресуде је разумљива, не противречи сама себи ни разлозима који су наведени у погледу свих битних чињеница на јасан и непротивречан начин, а недвосмислено произлазе из изведених доказа и целокупног стања у списима.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац АА је био власник породичног стамбеног објекта спратности Су + Пр, у улици ... у ..., а тужилац ББ је био власник породичног стамбеног објекта спратности Су + Пр у улици ... у Услед обилних падавина у марту месецу 2010. године и активирања клизишта у овој улици значајно су оштећени, а касније и урушени стамбени објекти тужилаца. Крајем 2009. године тужени ЈП “Водовод и канализација” из Гроцке изводио је радове на проширењу водоводне мреже на простору који припада зони активног клизишта, изнад кућа тужилаца, па су водоводни радови остали откопани и почетком 2010. године, односно у зимском периоду. Инвеститор радова је била група грађана за чије потребе је водоводна мрежа проширивана, а тужени је радове изводио без потребних дозвола и било какве грађевинске документације, што је међу странкама било неспорно. Приликом извођења

радова није се водило рачуна о депоновању материјала из ископа ровова, односно радници су копајући канале за постављање цеви затрпали постојеће дренажне канале убацујући у њих ископану земљу али и шут, а након завршетка радова нису их уклонили. Тужена Општина Гроцка је за објекат тужиоца АА издала грађевинску дозволу 22.3.1970. године, а за објекат тужиоца ББ 22.10.1963. године. У време издавања грађевинских дозвола основ за забрану издавања грађевинских дозвола на нестабилном терену није био правно регулисан кроз урбанистичку и планску документацију. Катастар клизишта за општину Гроцка изграђен је 1984. године и подручје на коме су се налазиле куће тужилаца је уписано у зону клизишта. Супруга тужиоца АА, ВВ се више пута обраћала грађевинској инспекцији општине Гроцка у периоду од 2005. године до 2009. године, ради вршења увиђаја због извођења радова на суседном плацу и да услед тога постоји могућност клизања терена. Након активације клизишта 2010. године, куће тужилаца су биле до те мере оштећене, да је решењем тужене Општине Гроцка од 8.3.2010. године тужиоцу АА, и решењем од 12.3.2010. године тужиоцу ББ, забрањено коришћење њихових стамбених објеката без одлагања. Одлуком о одобравању новчане помоћи породицама угроженим клизиштем на територији Општине Гроцка – Општинског већа општине Гроцка од 9.4.2010. године одобрена је исплата новчане помоћи лицима, између осталих и тужиоцима, чији су стамбени објекти уништени клизиштем у циљу плаћања закупнине за стамбени простор закључно са мартом 2011. године, у износу од по 240.000,00 динара. У мају месецу 2014. године, дошло је до реактивирања клизишта и клизањем терена је захваћен шири простор уз прогресивно померање и увећање тела клизишта уз падину у односу на иницијалне деформације. Тужиоци су у августу месецу 2014. године поднели захтеве за доделу државне помоћи ради отклањања штете настале елементарном непогодом – клизиштем у мају 2014. године и поступајући по овим захтевима Општина Гроцка је 12.11.2014. године донела решења да се за порушени стамбени објекат - породичну стамбену зграду Пр + 1 у улици ... у површини 88,10 м² тужиоцу АА додељује бесповратна државна новчана помоћ ради решавања стамбеног питања у износу од 2.500.000,00 динара, а тужиоцу ББ за порушени породично стамбени објекат – породичну стамбену зграду Пр + 1 у улици ... у површини од 65 м² у износу од 3.000.000,00 динара у складу са државним програмом обнове порушених породичних стамбених објеката.

Вештачењем Рударско-геолошког факултета у Београду је утврђено да су оштећења на објектима и парцелама тужилаца проузрокована активирањем клизишта у марту 2010. године. Клизиште је настало услед специфичне геолошке грађе терена, геоморфолошких, инжењерско геолошких и хидрогеолошких карактеристика стенских маса које израђују терен, као и њихових физичко – механичких параметара. Непосредан узрок активирања клизишта су биле кумулативне падавине од новембра до марта 2010. године које су претходиле снежним падавинама од 4.3.2010. године, а које су довеле до водозасићења и лома земљишта 5.3.2010. године. Специфично стање подземних вода у терену, као и хидрогеолошка својства и јасан контраст између водопрпусних и водонепропусних стенских маса условили су да до водозасићења долази брзо од атмосферских падавина, због чега је било оправдано постојање дренажних канала за прикупљање површинских вода и њихово одвођење до Дунава. Проширење водоводне мреже и израда рова са дужином укопавања од око 70 цм од стране ЈП „Водовод и канализација” Гроцка, представља израду још једног дренажног канала, који као и претходни прикупља површинску воду са читаве падине. Међутим, уколико је дуже времена (месец дана и више) ров остао отворен, без могућности контролисаног одвођења воде ка Дунаву дошло је до дифузног процеђивања воде из падине и њеног додатног расквашавања, односно подизања нивоа подземне воде, што је могло

допринети да удружено са падавинама из марта 2010. године буде један од активатора клижења. Санационе мере, без претходних детаљних истраживања ширег подручја истражним радовима који би обухватили истражни простор старог умиреног клизишта, нерационалне су и неоправдане, а клизиште које се активирало 2010. године и реактивирало са увећањем тела клизишта 2014. године, није могуће парцијално санирати санационим мерама и потпуним конструкцијама које су предлагане, а да се не узме у разматрање остали део падине.

Према налазу и мишљењу судског вештака грађевинске струке Небојше Гајића и допунског налаза и мишљења од 15.10.2021. године, грађевинска вредност порушеног стамбеног објекта тужиоца АА је у време непосредно пре урушавања је износила 38.200 евра, односно 4.545.800,00 динара, док је грађевинска вредност гараже у власништву истог тужиоца износила 2.500,00 евра, односно 297.500,00 динара. Грађевинска вредност порушеног стамбеног објекта тужиоца ББ у време непосредно пре урушавања износила је 34.840,00 евра, односно 4.145.960,00 динара. Полазећи од тржишне вредности земљишта, тужиоцу АА за уништене парцеле ... и ... КО ... треба надокнадити износ од 21.830 евра, односно 2.566.117,00 динара (по средњем курсу НБС), а тужиоцу ББ за уништену парцелу ...КО ... износ од 10.868 евра, односно 1.277.533,00 динара (по средњем курсу НБС). С обзиром на промену грађевинске вредности кућа, вештак је утврдио да се за кућу тужиоца ББ добија тренутна амортизована грађевинска вредност у износу од 45.292 евра, односно 5.324.075,00 динара, а за кућу са гаражом тужиоца АА износ од 50.875 евра, односно 5.980.356,00 динара. Протек времена од 2017. године до 2021. године нема утицаја на процену физичке амортизације предметних кућа и гараже, јер се објекти процењују за стање у каквом су се налазили 2010. године, пре урушавања.

Све важне чињенице за доношење одлуке, првостепени суд је потпуно и поуздано утврдио изведеним доказима које је правилно оценио применом одредбе члана 8. ЗПП. Жалбама тужених чињенично стање није доведено у сумњу, нити су истицане нове чињенице или предлагани нови докази у смислу члана 372. став 1. ЗПП.

Првостепени суд је на поуздано и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право одредбе чланова 154, 155. и 158. Закона о облигационим односима и одредбе чланова 110. и 145. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 72/09) када је закључио да је тужбени захтев тужилаца основан и да су тужени у обавези да тужиоцима солидарно накнаде материјалну штету, с обзиром да је тужена општина Гроцка оснивач туженог ЈП „Водовод и канализација” Гроцка које је својим радњама и пропустима у раду приликом проширења водоводне мреже изнад кућа тужилаца удружено са падавинама из марта 2010. године довело до активирања клизишта и настанка штете на стамбеним објектима и парцелама тужилаца. Суд је оценио неоснованим истакнути приговор недостатка пасивне легитимације на страни тужене општине Гроцка, закључујући да је тужена општина Гроцка солидарно одговорна за штету насталу као последица рада органа чији је она оснивач ЈП „Водовод и канализација” Гроцка и била је дужна да врши надзор и контролу у обављању послова који су му поверени, па се не може ослободити одговорности за штету коју је неко лице претрпело услед необављања или неадекватног обављања поверених послова и стога су тужени дужни да тужиоцима солидарно накнаде претрпљену материјалну штету услед активације клизишта.

Одлучујући о висини штете, руководећи се допунским налазом и мишљењем вештака грађевинске струке, првостепени суд је тужиоцу АА на име грађевинске

вредности за порушени стамбени објекат и гаражу и тржишне вредности две парцеле на којима се више не може градити досудио укупан износ од 8.545.885,00 динара, а тужиоцу ББ на име грађевинске вредности за порушени стамбени објекат и тржишне вредности парцеле на којој се више не може градити досудио укупан износ од 6.582.800,00 динара. На досуђене износе накнаде материјалне штете досудио је законску затезну камату почев од 15.10.2021. године, као дана вештачења којим је утврђена висина штете до исплате, применом члана 277. ЗОО.

Супротно наводима жалбе тужене општине Гроцка, првостепени суд је правилно оценио приговор недостатка пасивне легитимације када је закључио да су тужени у обавези да тужиоцима солидарно накнаде штету. Неосновано тужена општина Гроцка понавља приговор и у вези са тим су неосновани наводи жалбе у погледу њене одговорности, наводећи да је тужени ЈП „Водовод и канализација” Гроцка правно лице које за своје обавезе одговара целокупном својом имовином, а градска општина нема својство јединице локалне самоуправе. Супротно наводима жалбе, одговорност тужене општине Гроцка за накнаду штете произлази из одредаба члана 2. став 1, став 2. и став 3. тачка 1. и члана 32. став 2. Закона о комуналним делатностима (“Службени гласник РС” бр. 88/11, 104/16, 95/18), одредаба члана 74. став. 1, 77 став 1. тачка 12, 13 и 31. и 77. став 2. тачка 2. Статута града Београда („Службени лист града Београда” бр. 39/08, 6/10, 23/13, 7/16, 17/16, 60/19), одредаба члана 6 став 1 и члана 17 став 1. тачка 8, 14, 15 и 34. Статута градске општине Гроцка („Службени лист града Београда” бр. 42/08, 17/10, 59/11, 36/13, 80/14, 80/19 и 68/20), у вези са одредбом члана 172, 174. и 184. став 1. ЗОО, према којима је законска и подзаконска обавеза тужене градске општине Гроцка да на свом подручју врши послове из надлежности града одређене Статутом града Београда и обезбеђује услове за обављање и развој комуналних делатности од општег интереса на свом подручју, између осталог, пречишћавање и дистрибуцију воде, да их поверава на одржавање јавним предузећима које у ту сврху оснива и да врши надзор над вршењем поверених радова у складу са законом и прописом Града. Одговорност тужене општине Гроцка за штету насталу у вези са делатношћу коју је дужна да обавља је објективна и она за штету одговара без обзира на кривицу, јер је била дужна да уреди и обезбеди услове обављања ове комуналне делатности на свом подручју и да као оснивач туженог ЈП „Водовод и канализација” Гроцка (Одлука о промени оснивачког акта ЈП „Водовод и канализација Гроцка” - „Службени лист града Београда” бр. 16-35 од 31.3.2017. године) врши надзор над обављањем ових послова, а како се у конкретном случају ради о комуналној делатности која представља опасну делатност, при чему тужена није доказала да је штета потекла од неког узрока који се налази ван ствари (делатности) чије дејство она није могла предвидети, избећи, ни отклонити, у смислу чл. 173, 174. и 177. Закона о облигационим односима, правилна је првостепена одлука у погледу постојања одговорности тужене општине Гроцка.

Неосновано тужени ЈП „Водовод и канализација” жалбом оспорава постојање своје одговорности. Ово из разлога што је током поступка несумњиво утврђено да је јавно предуће изводило радове на проширењу водоводне мреже изнад кућа тужилаца, у зони клизишта, без било какве дозволе надлежног органа и пратеће документације за извођење радова, а посебно без документације која је неопходна када се радови изводе на клизишту како би се ризици активирања клизишта свели на минимум. Осим тога, тужени је приликом извођења радова учинио пропуст и материјал из рова (земљу и шут) набацао у дренажни канал, а након завршетка радова исти није уклоњен, па је дренажни канал остао затрпан, што је спречило контролисано одвођење вода ка Дунаву и довело до дифузног процеђивања вода низ падину, њеног додатног расквашавања и подизања

нивоа подземне воде, а који пропусти су удружени са падавинама из марта 2010. године били непосредан активатор клизања терена и настанка штете на стамбеним објектима и парцелама тужилаца. Имајући у виду наведено, као и да се тужени није понашао са дужном пажњом и није предузео све неопходне мере како би се ризици активирања клизишта свели на минимум, а било му је познато да радове изводи у зони клизишта, то је супротно жалбеним наводима, одговоран да тужиоцима накнади проузроковану штету активирањем клизишта.

Такође, неосновано тужени ЈП „Водовод и каналаизација” жалбом побија правилност извршене оцене доказа. Одредбом члана 8. ЗПП установљено је начело слободне оцене доказа које подразумева одсуство законом утврђених правила о избору доказа и њиховом рангирању према доказној снази и која препушта суду према специфичностима конкретног случаја и резултатима истраживања, да слободно без формалних ограничења, савесно и брижљиво оцени изведене доказе и формира своје уверење о доказаним односно недоказаним чињеницама. Слободна оцена доказа подразумева и слободно одлучивање суда које ће доказе, по предлогу странака извести, ради утврђивања одлучних чињеница. Првостепени суд је на основу изведених доказа, налаза и мишљења Рударско-геолошког факултета у Београду и изјашњења вештака, саслушањем тужилаца и сведока правилно утврдио да су тужиоци претрпели материјалну штету клизањем терена и да је непосредан повод активирања клизишта пропуст ЈП „Водовод и каналаизација”, чији је оснивач општина Гроцка, правилном применом правила о терету доказивања. Следом изнетог, неосновано је жалбено указивање да је чињенично стање погрешно утврђено јер је засновано на оцени исказа тужилаца и сведока којима је првостепени суд поклатио веру. Суд је своје уверење о истинитости изложених навода тужилаца и сведока исказао кроз оцену доказа у побијаној пресуди и дао јасне и уверљиве разлоге због којих је прихватио њихове исказе и правилно закључио о постојању правно релеватних чињеница. Осим тога у жалби нису истицане нове чињенице, нити предложени нови докази у смислу члана 372. став 1. ЗПП, па жалбом туженог утврђено чињенично стање није доведено у сумњу.

Такође, неосновано се жалбом туженог оспорава налаз и мишљење Рударско-геолошког факултета у Београду и понављају наводи који су били истакнути у примедбама на наведени налаз и мишљење, на које се судски вештак Биљана Аболмосов, испред Рударско-геолошког факултета у Београду, детаљно изјаснила како писаним путем тако и приликом саслушања на рочишту одржаном 1.12.2016. године. По оцени овог суда налаз и мишљење је дат објективно, на стручан и аргументован начин, при чему је судски вештак успешно одбранила налаз и мишљење потпуним и јасним одговорима на све примедбе туженог. Из налаза и мишљења који је првостепени суд прихватио као поуздано доказно средство и изјашњења вештака, супротно наводима жалбе, утврђено је да је налаз и мишљење израђен за парцеле на којима су се налазиле куће тужилаца и да грешка у броју парцела у налазу није од утицаја на стручност налаза јер је вештак идентификовала катастарске парцеле тужилаца на којима су биле куће што се види и на карти која је у прилогу налаза, као и да је проширење водоводне мреже и израда рова са дубином укопавања од око 70 цм од стране ЈП „Водовод и канализација” Гроцка, уколико је дуже времена (месец дана и више) остао отворен, без могућности контролисаног одвођења воде ка Дунаву, могло допринети да удружено са падавинама из марта 2010. године буде један од активатора клижења. Судски вештак је приликом саслушања детаљно објаснила да приликом извођења било каквих радова на великим клизиштима, као што је предметно, а након што су клизишта евидентирана у катастру неопходно било предузети све мере да не дође до реактивирања клизишта приликом

извођења било каквих радова, јер је за реактивирање клизишта довољна и најмања интервенција у тлу, које представља тело клизишта па макар и засецање тла без обзира на дубину засека, а парцела тужилаца се налазе усред тела старог клизишта. Осим тога тужени није приложио суду нити предложио ниједан доказ којим се доводе у сумњу утврђене чињенице на основу датог налаза и мишљења и изјашњења. Тужени је имао могућност прописану одредбом члана 271. став 2. ЗПП да ангажује стручњака или другог вештака уписаног у регистар судских вештака, који ће сачинити примедбе на достављени налаз и мишљење или нов налаз и мишљење у писаном облику, а ту могућност није искористио, па налаз и мишљење Рударско-геолошког факултета у Београду није доведен у сумњу.

Приликом одлучивања о висини новчане накнаде материјалне штете правилно је првостепени суд пошао од чињенице да су поред порушених објеката тужилаца, и њихове катастарске парцеле, на којима су се објекти налазили уништене клизиштем и да њихова санација у догледно време није могућа, због чега тужиоци имају право на накнаду штете не само за порушене објекте, већ и за уништене парцеле. Правилан је и закључак првостепеног суда да тужиоцима на име накнаде за порушене објекте припада грађевинска вредност, а не тржишна вредност, с обзиром на то да им сходно одредби члана 190. ЗОО, ради отклањања причињене штете припада износ који је потребан да се њихова материјална ситуација доведе у оно стање у коме би се налазила да није било штетне радње или пропуштања, односно износ који је потребан да поново саграде своје куће исте величине и квалитета какве су биле порушене куће, а не њихова тржишна вредност.

Међутим, основано се жалбом тужених указује да је првостепени суд приликом одлучивања о висини новчане накнаде материјалне штете погрешно применио одредбу члана 185. став 1. ЗОО, јер није имао у виду утврђено да је општина Гроцка 2014. године за порушене стамбене објекте ради решавања стамбеног питања исплатила тужиоцу АА 2.500.000,00 динара и тужиоцу ББ 3.000.000,00 динара, због чега је побијана пресуда у овом делу морала бити преиначена. Сврха досуђивања накнаде материјалне штете јесте да се успостави стање какво је било пре него што је штета настала (члан 185. став 1. ЗОО). Оштећени не могу остварити више него што износи штета коју су претрпели, јер би то било супротно како одредби члана 154. став 1. ЗОО, тако и једном од основних начела одштетног права да накнада штете не може бити већа од износа штете. У том смислу, одлучујући о висини новчане накнаде материјалне штете, апелациони суд је полазећи од начела одштетног права да накнада штете не може бити већа од износа штете, што налаже да се све исплате у вези са истом штетом морају урачунати у накнаду, оценио да се утврђене грађевинске вредности порушених објеката тужилаца морају умањити за износе који су тужиоцима исплаћени на име порушених стамбених објеката 2014. године, па је одбио тужбени захтев тужиоца АА за износ од 2.500.000,00 динара и тужбени захтев тужиоца ББ за износ од 3.000.000,00 динара, са траженом законском затезном каматом.

Приликом одлучивања о основаности жалби тужених, односно законитости и правилности првостепене одлуке, другостепени суд је ценио и остале жалбене наводе, али их није посебно образлагао сагласно одредби члана 396. став 1. ЗПП, будући да не могу довести до другачије одлуке.

Из наведених разлога Апелациони суд у Београду је на основу чл. 390. и 394. тачка 4. ЗПП, одлучио као у ставовима првом и другом изреке ове пресуде.

Применом одредбе члана 401. тачка 3. у вези са чланом 153, 154. и 163. ЗПП преиначена је и одлука о трошковима парничног поступка из става трећег изреке побијане пресуде, као у ставу трећем изреке ове пресуде. Имајући у виду исход спора и постигнути успех тужилаца, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка. У том смислу, узимајући у обзир врсту спора, вредност предмета спора и опредељени захтев за накнаду трошкова, тужиоцима припадају трошкови за састав тужбе и шест образложених поднеска по 30.000,00 динара, за заступање на десет одржаних рочишта по 31.500,00 динара, за приступ на четрнаест неодржаних рочишта по 16.500,00 динара, све увећано за 50% на име заступања две странке и за трошкове вештачења 268.000,00 динара, укупно 1.402.000,00 динара, које трошкове чине потребни и нужни издаци за вођење ове парнице, који су одмерени применом Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката важеће у време пресуђења.

Туженима, који је успели у поступку по изјављеним жалбама припада накнада трошкова коју чине потребни издаци тужених за састав жалби у износу од по 45.000,00 динара, који трошак је одмерен према Тарифи о наградама и накнадама за рад адвоката важећој у време доношења провостепене одлуке, сразмерно успеху у жалбеном поступку. Применом одредбе члана 165. став 2. у вези са одредбом члана 153. став 1. ЗПП, апелациони суд је одлучио је као у ставовима четвртом и петом изреке ове пресуде.

**Председник већа-судија
Снежана Живковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић